

[Boligministeren.]

Københavns boligkommission har i slutningen af oktober 1976 meddelt, at det ikke vil være muligt for boligkommissionen rettidigt at træffe afgørelse for de ca. 10.000 lejligheder, der er omfattet af disse regler. Boligkommissionen har såvel over for mig som ved foretræde for folketingets boligudvalg redegjort for Københavns kommunes problemer, idet man samtidig har anmodet om, at fristen for boligkommissionens beslutninger forlænges med 6 måneder.

Jeg vil godt understrege, at jeg finder det meget beklageligt, at Københavns kommune ikke ser sig i stand til at overholde fristen for boligtilsynets beslutninger. Jeg mener ikke, at det har været urealistisk at overholde denne frist, og denne holdning har jeg da også givet udtryk for under et samråd for nylig i folketingets boligudvalg. På den anden side må det nok erkendes, at det er en uholdbar situation, hvis Københavns kommune – ved en fastholdelse af de gældende frister – i større målestok kommer til at stå som lovbryder. Ud fra disse synspunkter sigter lovforslaget på at imødekomme andragendet fra Københavns kommune, men således at udskydelsen gøres generel for samtlige landets kommuner, og således at beslutning i alle tilfælde – uanset hvornår indberetning rent faktisk har fundet sted – skal være truffet inden udgangen af maj 1977.

Det skal i denne forbindelse bemærkes, at man ikke er bekendt med, om overholdelsen af den gældende 3 måneders frist vil volde problemer for andre af landets boligtilsyn, men at det ikke på forhånd udelukkes, at der i nogle kommuner i enkelte tilfælde kan være tale herom.

Den foreslåede fristforlængelse må ikke opfattes som en »sovepude« for de enkelte boligtilsyn. Det er således forslagens klare forudsætning, at boligtilsynets afgørelse – uanset gennemførelsen af en fristforlængelse – skal træffes uden unødigt forsinkelse, således at den oprindelige frist i videst muligt omfang overholdes. Ud fra samme hensyn forudsættes det yderligere, at boligtilsynet træffer afgørelse løbende i takt med gennemgangen af de enkelte bygninger, således at afgørelsen for den enkelte ejendom ikke skal afvente, at samtlige sager er færdigbehandlet. Endelig er det en forudsætning, at boligtilsynet prioriterer sine afgørelser på en sådan måde, at der først træffes beslutning om de bygninger, hvor det på forhånd er

forholdsvis utvivlsomt, hvilke foranstaltninger der skal udføres. F. eks. vil det ofte ligge nogenlunde klart, i hvilke tilfælde der skal foretages fuld brandsikring, og i hvilke tilfælde bygninger skal nedrives. En udskydelse af fristen for boligtilsynets beslutninger skulle således som hovedregel alene få virkning for den kategori af bygninger, hvor der skal ske lempet brandsikring. Disse afgørelser vil nemlig typisk kræve en nøje gennemgang af bygningen og vil derfor også i almindelighed være mest tidkrævende.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings hurtige og villige behandling.

Ordføreren for forslagsstillerne (*Knud Jespersen* (DKP):

Jeg skal herved tillade mig at fremsætte forslag til lov om ændring af lov om tilsyn med monopoler og konkurrencebegrænsninger og forslag til lov om nedsættelse af en kommission til undersøgelse af kapitalkoncentrationen i erhvervslivet, idet jeg om motiveringen for forslagene skal henvide til lovforslagenes bemærkninger.

Ministeren for skatter og afgifter (*Svend Jakobsen*):

Jeg skal herved tillade mig at fremsætte forslag til lov om ændring af lov om afgift af chokolade- og sukkervarer m. m.

Lovforslaget vedrører nogle mindre, tekniske ændringer i chokoladeafgiftsloven med det sigte at fjerne konkurrencemæssige skævheder og sikre afgiftens provenu.

Det foreslås således, at der skal betales afgift af overtrækschokolade, der fremstilles i virksomheder, der producerer afgiftsfri varer, især konsum-is eller biskuiten, og anvender overtrækket til disse varer. Efter den gældende lov skal sådanne virksomheder alene betale afgift af det indkøbte kakaopulver, men ikke af den tilsatte mængde sukker og fedt. Ved ændringen tilvejebringes der ligelighed i beskattningen mellem færdigt overtræk, der leveres af chokoladefabrikkerne, og det af konsum-is- og biskuitfabrikker selv fremstillede overtræk.

Efter lovforslaget begrænses endvidere den gældende lovs afgiftsfritagelse for andre kakaoholdige mælkeprodukter end kakao- og chokolademælk til at omfatte sådanne varer, som ikke efter beskaffenhed eller anvendelse kan betragtes som erstatningsvarer for eller ef-